

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mráky a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 1. 2014, č. j. 58 A 7/2013 - 66,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o ustanovení zástupce z řad advokátů **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně („stěžovatelka“) kasační stížností napadá shora označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě („krajský soud“) ze dne 23. 1. 2014, č. j. 58 A 7/2013 - 66, kterým krajský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, č. j. KUZZL/54759/2012.

[2] Žalovaný ve svém vyjádření ponechal posouzení kasační stížnosti stěžovatelky na zdejším soudu.

[3] Kasační soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti [ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), či § 105 odst. 2 s. ř. s.], případně absencí zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.). Především zkoumal, zda byla kasační stížnost podána včas, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je opožděná.

[4] Dle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. V souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím

soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta posledním dnem tohoto měsíce.

[5] Ze soudního spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek byl doručen do datové schránky ustanoveného zástupce stěžovatelky JUDr. Milana Matuly v úterý 28. 1. 2014.

[6] Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze tomuto zástupci. Počátek běhu zákonné dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) je proto nutné odvíjet ode dne doručení napadeného rozsudku zástupci stěžovatelky JUDr. Matulovi, tj. ode dne 28. 1. 2014. Posledním dnem stanovené lhůty v souladu s výše citovaným ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s. pak bylo úterý 11. 2. 2014. Kasační stížnost byla nicméně podána až dne 21. 2. 2014, tj. 10 dní po uplynutí zákonné lhůty, a tedy opožděně.

[7] Uvádí-li stěžovatelka, že se vzhledem k jednání JUDr. Milana Matuly mohla s obsahem napadeného rozsudku seznámit až při nahlížení do spisu (tj. dne 10. 2. 2014), je třeba konstatovat, že i v případě pravdivosti jejích tvrzení v den nahlížení do spisu stále ještě disponovala prostorem pro podání včasné kasační stížnosti. Pokud by tak učinila minimálně v blanketní podobě ještě v tento či následující den, byla by její kasační stížnost věcně projednána. Adresovala-li však své podání zdejšímu soudu až po uplynutí zákonné lhůty, pak nezbyvá než její kasační stížnost odmítnout.

[8] Z obsahu soudního spisu nadto vyplývá, že ustanovený zástupce dne 30. 1. 2014, tj. druhý den následující po obdržení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu, předmětné rozhodnutí zaslal stěžovatelce na vědomí (viz kopie přípisu ze dne 29. 1. 2014 a podací lístek ze dne 30. 1. 2014 dokládající skutečné odeslání zásilky stěžovatelce založené ve spise). Vzhledem k uvedenému a k tomu, že předcházející zásilky adresované stěžovatelce jejím zástupcem byly stěžovatelkou přejímány, má Nejvyšší správní soud za to, že stěžovatelka nebyla nijak zkrácena na právu podat kasační stížnost v zákonem stanovené dvoutýdenní lhůtě, a to ani přes jí tvrzené (údajně) nezákonné počínání JUDr. Milana Matuly. Potvrzení skutečnosti, že předcházející zásilky ustanoveného zástupce byly stěžovatelce doručeny, vyplývá např. ze stížnosti na postup JUDr. Milana Matuly ze dne 22. 10. 2013, v němž stěžovatelka výslovně uvedla, že od jmenovaného advokáta obdržela informaci o ustanovení zástupcem i doplnění kasační stížnosti. Pro závěr, že právě zásilka s napadeným rozsudkem nebyla stěžovatelce doručena, neshledal Nejvyšší správní soud žádné podklady. Tyto ostatně netvrdila ani sama stěžovatelka.

[9] Nejvyššímu správnímu soudu tak s ohledem na ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. nezbylo, než kasační stížnost odmítnout, neboť její opožděnost představuje nezhojitelný nedostatek, pro který nelze v řízení pokračovat.

[10] Nejvyšší správní soud dále zamítl žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů již proto, že tohoto zastoupení není podle § 35 odst. 8 s. ř. s. nezbytně třeba, neboť její kasační stížnost byla pro opožděnost odmítnuta.

pokračování

[11] Závěrem kasační soud uvádí, že stěžovatelka v podání doručeném zdejšímu soudu dne 8. 4. 2014 vznesla námitku podjatosti soudců zdejšího soudu Prof. JUDr. Petra Průchy, CSc., JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Jana Vyklického, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Barbory Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše. O kasační stížnosti stěžovatelky v této věci však rozhodoval pátý senát zdejšího soudu ve složení uvedeném v záhlaví tohoto usnesení, proti žádnému z jeho soudců stěžovatelka námitku podjatosti nevznesla, nebyl proto důvod k předložení věci jinému senátu zdejšího soudu k rozhodnutí o námitkách podjatosti vznesených stěžovatelkou.

[12] O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemají účastníci řízení právo na náhradu nákladů, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. dubna 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu